

PRINCIPII CONTEMPORANE ALE EVANGHELIZĂRII

FLORIN POP*

ABSTRACT. The greatest task of the Church is the evangelization of the world. An impressive number of people living in the world today have never been evangelized. Evangelism is not only one of the tasks of the church, but also a most important spiritual objective. In our generation, we must make our own contribution to the evangelization of the world as we spread the good news of the gospel. Evangelistic strategies differ from one culture to another, but the message remains the same. The younger generation is an essential part of the evangelistic work of the Church and appropriate education in this regard ought to be offered by the Church.

KEY WORDS: Christian mission, evangelism, evangelistic strategies, theological education

Introducere. Definiții Nuanțate ale Evanghelizării

Cuvântul evanghelizare își are rădăcina în cuvintele grecești *evangelion* și *evangelizo*. Acești termeni îi găsim prima dată folosiți de îngerul care anunță venirea Mântuitorului în lume. Termenii înseamnă a anunța o veste bună, a binevesti, a da de veste, a anunța vestea cea bună, a vesti Evanghelia, precum în Luca 4:43, Fapte 8:35, 1 Corinteni 15:1 (Dicționar grec-român 1999: 121). Cei ce se ocupă cu evanghelizarea au de transmis un mesaj care conține vești extraordinar de bune, dătătoare de viață și transformatoare sau cu semnificații eterne (vezi christianity.com)

De la verbul *evangelizomani* derivă substantivul *evangelistou* sau evangelist care înseamnă „a anunța vești“ și apare doar de trei ori în Noul Testament: în 2 Timotei 4:5, Efeseni 4:11 și Faptele Apostolilor 8:4 (Dicționar biblic 1995: 424-425).

Prin urmare, cei ce evanghelizează se ocupă cu predicarea Evangheliei sau transmit oamenilor vestea bună despre dragostea lui Dumnezeu. Evangelistul este o slujbă specială pe care Dumnezeu a instituit-o în Biserică, cf. Efeseni 4:11. În Biserică există credincioși care au primit din partea lui Dumnezeu această

* FLORIN POP este doctorand în teologie la Universitatea „Aurel Vlaicu“ din Arad. E-mail: florinpop@holymfire.ro.

chemare și slujire specială de a predica Evanghelia. Evangheliștii au abilități speciale de a face mesajul Evangheliei accesibil și pe înțelesul fiecărui om.

Dintre numeroasele definiții ale evanghelizării vom prezenta aici doar patru. Pentru a defini acțiunea de a evangheliza, un grup de lideri creștini, membri ai Bisericii Anglicane în 1918, au formulat următoarea definiție: „A evangheliza înseamnă a-L prezenta pe Cristos Isus în puterea Duhului Sfânt, în așa fel încât oamenii să ajungă să creadă în Dumnezeu prin El, să-L accepte ca Mântuitor și să-L slujească ca Împărat în părtășia Bisericii Lui“ (Packer 2010: 44).

Reinhard Boonke, cunoscut pentru cruciadele sale de evanghelizare a milioane de oameni în Africa, spunea despre evanghelizare că este „responsabilitatea fiecărui creștin de a-i câștiga pe cei pierduți pentru Cristos, prin predicarea Evangheliei“ (Boonke 2008: 41). Totuși, unii accentuează suveranitatea lui Dumnezeu în detrimentul ideii de câștigare de convertiți prin evanghelizare, arătând că evanghelizarea este responsabilitatea noastră, însă numai Dumnezeu poate oferi credința și aduce oamenii la viață spirituală. Aceștia susțin că evanghelizarea nu poate fi definită de rezultate, ci trebuie înțeleasă ca lucrare de proclamare ce facilitează convertirea (Dye 2011: 10).

Ernest Resinger oferea următoarea definiție evanghelizării: „Evanghelizarea este comunicarea unui mesaj inspirat divin, pe care noi îl numim Evanghelie. Este un mesaj care se exprimă în cuvinte, dar care trebuie comunicat și cu putere (1 Tesaloniceni 1:5). Mesajul începe cu informare și include explicație, aplicație și invitație“ (vezi magnagratia.org). În aceeași ordine de idei, evanghelizarea este „actul proclamării veștii bune despre Isus Cristos în puterea și ungera Duhului Sfânt, ca bărbați și femei să se convertească punându-și încrederea în Cristos pentru mântuire, în părtășie cu Biserica Lui“ (Burgess și Van Der Maas 2003: 617).

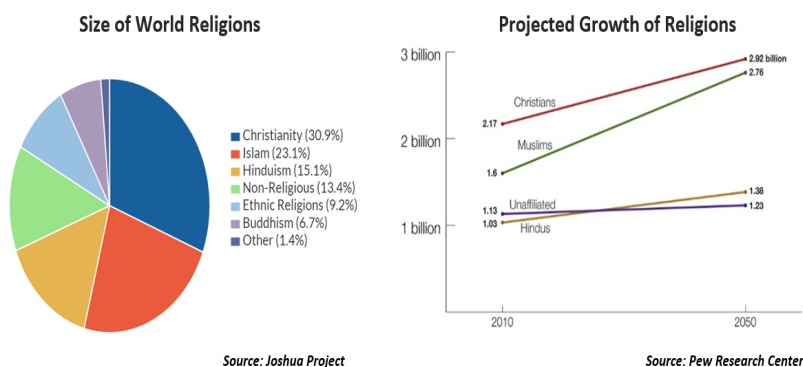
Necesitatea Evanghelizării

În Noul Testament se vorbește în numeroase locuri despre nevoia de a evangheliza. În Romani 10:14, apostolul Pavel spune: „Dar cum Îl vor chema pe Acela în care n-au crezut? Și cum vor crede în Acela despre care n-au auzit? Și cum vor auzi despre El fără propovăduitor?“ Cel mai popular text care vorbește despre nevoia imperioasă ca lumea să audă Evanghelia și despre faptul că Biserica are responsabilitatea de a o vesti, este Matei 28:19, care lansează Marea Trinitere, interpretată de obicei ca însemnând răspândirea mesajului creștin și convertirea oamenilor la creștinismul biblic. Sintagma *Marea Trinitere* a început să fie folosită destul de târziu în creștinism, unii susținând că a fost lansată de baronul Justinian von Welz, un nobil luteran din secolul al XVII-lea, care spunea că

Matei 28 presupune implicarea tuturor creștinilor în răspândirea credinței (vezi theconversation.com).

Von Welz propunea înființarea unei organizații cu numele „Societatea iubitoare de Isus“, prin care îndemna candidații la slujire să iasă și să le predice păgânilor decât să stea cu mâinile în sân în așteptarea chemării. Weltz venea cu o viziune globală asupra evanghelizării și se simțea responsabil pentru sufletele oamenilor, încurajând și promovând misionarismul prin ideile sale despre lucrarea misionară. Dintre întrebările sale ce provoacă la misiune, menționăm: „Este corect să țină creștinii Evanghelia pentru ei decât s-o împărtășească altora? Este corect ca atât de mulți studenți la teologie să piardă vremea așteptând momentul potrivit sau poate un loc la catedră, în loc să se aventureze să le predice păgânilor? Este corect să cheltuiască creștinii atât de mulți bani pe distracție, tabieturi și îmbrăcăminte, în loc să investească în răspândirea Evangheliei?“ (vezi gfamily.org).

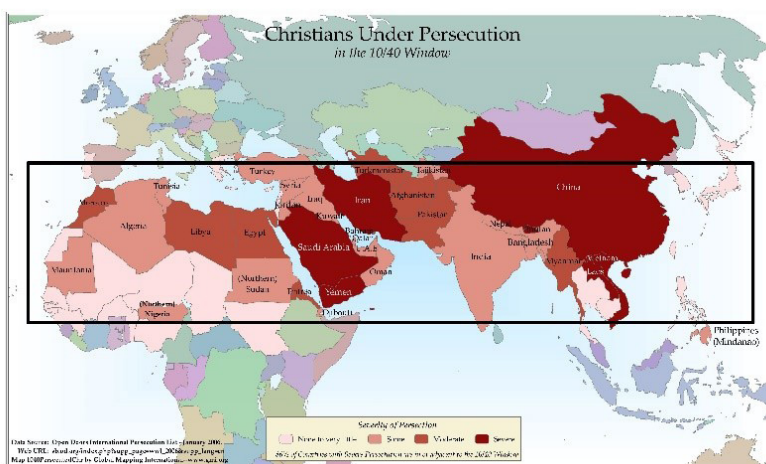
Motivul principal pentru care creștinii trebuie să se concentreze asupra evanghelizării este numărul mare de oameni neevanghelizați. Există zone pe glob care nu au fost încă atinse de Evanghelie. Conform rapoartelor Josua Project (vezi planșa de mai jos), doar 30% din populația lumii este creștină, iar alte rapoarte arată că 70% dintre ceștini nu au idee care este procentajul real al celor neevanghelizați (vezi www.globalcp.org).

Studii recente dezvăluie faptul că, din momentul emiterii *Marii Trimiteri* de către Isus Cristos în jurul anului 30 d.C., 67% dintre oamenii de până în prezent nu au auzit nici măcar numele lui Isus Cristos. În ultimii 40 de ani au murit peste 1 miliard de oameni care nu au auzit niciodată de Isus Cristos (vezi www.globalcp.org). În anul 1900, aproximativ 900 de milioane de oameni erau slab sau deloc evanghelizați. Astăzi, numărul a crescut la 2,1 miliarde de oameni, ceea ce reprezintă 29% din populația lumii. Estimările arată că în 2050, numărul lor va crește până la 2,7 miliarde (vezi lausanne.org).

Organizațiile misionare și misionarii vorbesc deseori despre *Fereastra 10/40*, expresie care se referă la o zonă dreptunghiulară din Africa de Nord, Orientul Mijlociu și Asia între 10° N și 40° latitudine nordică. Această zonă mai este numită *Centura rezistentă*, deoarece în ea locuiesc majoritatea musulmanilor, hindușilor și budiștilor, care în mare parte nu au fost evanghelizați ([vezi eote.org](http://vezi.eote.org)). Nu doar că populația din *Fereastra 10/40* este neevanghelizată, dar aici se înregistrează și cele mai multe persecuții împotriva creștinilor.

Deși este impiedic necesar să se facă evanghelizare, aceasta este posibilă doar dacă creștinii sunt plini de dragostea lui Dumnezeu, doar dacă au experimentat dragostea lui Dumnezeu, care le dă ghes să evanghelizeze (Dye 2012: 43). A face misiune în *Fereastra 10/40* (imaginea de jos) necesită mult curaj și călăuzire din partea Duhului Sfânt.

Responsabilitatea și Pregătirea pentru Evanghelizare

Potrivit primelor 8 capitole din cartea *Faptele Apostolilor*, doar liderii bisericii erau concentrați asupra evanghelizării. Din capitolul 8 situația se schimbă și toți membrii bisericii încep să se implice activ în lucrarea de evanghelizare, însușindu-și responsabilitatea de a răspândi vestea bună. Nu toți creștinii primului secol au fost chemați să fie evangheliști, dar toți și-au însușit evanghelizarea ca preocupare principală. Prin urmare, nu toți creștinii de azi au chemarea de a fi evangheliști, dar toți au chemarea de a evangheliza. Nu toți creștinii au chemarea de a fi predicatori, dar toți au chemarea de a fi martori (Pop 2020: 30).

Expansiunea creștinismului în primele trei secole s-a datorat evanghelizării. Astfel, la finalul secolului I erau câteva zeci de mii de creștini în lume, iar în anul 310 erau aproximativ 25 de milioane, și aceasta datorită faptului că Biserica

a creditat Evanghelia ca fiind suficient de puternică încât să schimbe lăuntrul omului. Pe aceste considerente, Biserica și-a trimis încă de la început oamenii în lume cu vestea bună, iar evanghelizarea făcută de ei nu a vizat doar obținerea de convertiți, ci facerea de noi mesageri ai veștii bune (Cole 2011: 192).

Având în vedere marea provocare de astăzi, Biserica creștină trebuie să se concentreze asupra împlinirii *Marii Trimiteri* și să formeze o armată puternică de misionari în generația noastră (Underwood 1996: 127). Pentru a trimite fiecare membru al bisericii la evanghelizare, este nevoie mai întâi de instruire. Fiecare biserică locală trebuie să aibă un departament de evanghelizare funcțional, care să vizeze zona ei geografică, așa cum porunca Cristos în Faptele Apostolilor 1:8. Phil Parshall, fost misionar în Bangladesh, spunea că „Evanghelia lui Isus Cristos trebuie prezentată atractiv în fiecare context, proces care necesită multă sensibilitate“ (Parshall 2008: 33).

Strategii de Evanghelizare

Sunt mai multe moduri în care Evanghelia poate deveni accesibilă fiecărui grup etnic sau regiuni pe care dorim s-o câștigăm pentru Dumnezeu. Cele mai vechi metode de evanghelizare regăsite atât în viața Mântuitorului, cât și a apostolilor sunt evanghelizarea interpersonală și cruciadele de evanghelizare, iar astăzi există tot atâtea strategii câtă creativitate. În cele ce urmează vom prezenta pe scurt două modalități de evanghelizare.

Evanghelizarea din ușă în ușă este un termen folosit pentru a descrie practica misionarilor creștini care merg din casă în casă pentru a împărtăși Evanghelia celor ce nu au auzit încă despre Cristos. Acest mod de evanghelizare este accesibil fiecărui creștin; de fapt, există organizații care practică acest mod de evanghelizare. Deși percepută ca fiind de modă veche sau prea îndrăzneată, este o modalitate eficientă de a ajunge la oameni care altfel nu s-ar deranja să meargă la biserică (vezi articolul la: assuredfaith.com). De pildă, organizația Holy Fire Ministries din România folosește această strategie de evanghelizare, însoțind-o în fază incipientă de un sondaj (Holy Fire Ministries 2017: 7). Această modalitate de evanghelizare este o oportunitate de a lega relații cu oamenii și a continua cu ucenicizarea lor. Fără îndoială, de-a lungul secolelor și până azi misionarii au practicat cu succes această strategie. În sprijinul ei, în Ioan 4 ni se prezintă vizita lui Isus în Samaria. Dintre cele doar 1000 de zile pe care le-a avut Isus la dispoziție pentru misiune, două le-a petrecut în Sihem cu femeia samariteancă, în familia și în orașul ei. Evanghelizarea nu înseamnă doar a lansa mesajul și apoi a dispărea din viața oamenilor; este important să intrăm în casele lor, să stăm în prezența lor și să le explicăm Evanghelia (Bakke 2006: 78).

Cruciadele de evanghelizare reprezintă o strategie folosită încă din vremea trezirilor spirituale ale secolului al XVIII-lea întâi în Anglia, iar apoi în America. La cruciade, predicatori cunoscuți adunau mase impresionante de oameni cărora le predicau. Dintre marii evangheliști îi menționăm pe George Whitefield, Jonathan Edwards, John Wesley, Charles Finney, Billy Sunday și D. L. Moody. Billy Graham a fost emblematic în secolului XX în ce privește cruciadele de evanghelizare: prima lui cruciadă de evanghelizare a fost organizată în Los Angeles în 1949, iar ultima în New York în 2005. În total, evenimentele evangelistice la care a predicat au adunat 214 milioane de oameni din 195 de orașe și teritorii (vezi eu.usatoday.com). În secolul XX au fost mulți alți evangheliști care au ținut cruciade de evanghelizare impresionante. O parte dintre ei, precum A. Allen, Jack Coe, Oral Robert, care au făcut parte din Mișcarea Penticostală, au pus accent și pe vindecarea divină. Începând cu anii 1920, în Europa s-au remarcat mari evangheliști precum George Jeffreys (vezi www.revival-library.org) și Smith Wigglesworth (Hywel-Davies 1999: 147). În secolul XXI găsim mai mulți evangheliști atrăgând mari mase de oameni la cruciadele de evanghelizare, cel mai prolific fiind Reinhard Bonnke, care a început astfel de evenimente în anul 2000. Numai în luna noiembrie a anului 2000, Bonnke a ținut o cruciadă în Lagos, Nigeria, la care au participat 1,6 milioane de oameni (vezi www.cfan), și fără îndoială că numărul convertiților în toate campaniile este tot de ordinul milioaneilor.

Este adevărat că Evangheia trebuie propovăduită în fiecare zonă de pe glob, dar unul dintre principiile Noului Testament este că zonele urbane trebuie vizate cu precădere. Pentru apostolul Pavel, marile orașe au constituit o țintă importantă. Aproape jumătate din timpul său în slujire l-a petrecut în patru mari orașe ale vremii, anume Antiohia, Corint, Efes și Roma. Astăzi în alegerea zonelor pentru evanghelizare trebuie să ținem cont de explozia demografică și de urbanizare (Underwood 1995: 153-156), care, fiind în plină ascensiune, cuprinde și zonele metropolitane pe care le influențează economic și educațional.

Rugăciunea pentru Evanghelizare

Isus Cristos i-a provocat pe ucenici la evanghelizare, iar accentuând nevoia de lucrători, le-a cerut să se roage (Luca 10:4). Pornim de la premisa că evanghelizarea este o declarație de război pe care o facem diavolului, iar cartea Faptele Apostolilor arată că lupta spirituală a început odată cu mobilizarea bisericii la evanghelizare. Misionarul sau evangelistul invadează teritoriile diavolului, iar predicarea ce eliberează puterea lui Dumnezeu îi eliberează pe captivi. În spatele lumii vizibile se află lumea reală. Rugăciunea eliberează puterea lui Dumnezeu peste teritoriile care sunt în atenția echipelor de evanghelizare. Prin rugăciune

poate fi legată și blocată lucrarea celui rău. Pentru astfel de lucrări este nevoie de perseverența echipelor care au luat în serios lucrarea de evanghelizare (Pirolo 2005: 98).

Prin rugăciune, inițiativa misionarilor și proiectele lor sunt conectate la puterea lui Dumnezeu. Rugăciunea este momentul decisiv ce schimbă cursul bătăliei. Rugăciunea este o armă invincibilă, cu care adversarii vor fi învinși și se vor croi drumuri prin care captivii vor fi scăpați (Pirolo 2005: 99). Referindu-se la rugăciunea de evanghelizare, Ed Silviso spunea că ea devine ea însăși „evanghelizare când este folosită pentru a deschide ochii necreștinilor în ce privește divinitatea lui Isus.“ Majoritatea ne-am convertit deoarece s-a rugat cineva pentru noi (Silviso 2018: 50-51); suntem răspunsul rugăciunilor unor biserici, prieteni sau necunoscuți. Rugăciunea pentru evanghelizare trebuie să aibă un rol însemnat în viața fiecărei biserici și a fiecărui credincios care dorește să câștige suflete pierdute pentru Dumnezeu. Despre puterea rugăciunii ce declanșează puterea lui Dumnezeu, în cele cca. patruzeci de emisiuni ale sale George Otis Jr. prezenta mărturii despre modul în care orașe și comunități întregi au fost transformate de Dumnezeu. Vizionându-le, observăm că bisericile axate pe evanghelizare au ridicat cupole de protecție peste orașele lor: bloc după bloc, stradă după stradă, cartier după cartier, ei le-au înconjurat cu rugăciuni (Silviso 2018: 18-119). Regăsim acest principiu și la evangheliști care au avut succes în proiectele lor de evanghelizare în secolele trecute. Un astfel de caz este al lui Daniel Nash (1775-1831), care a slujit în echipa de mijlocire a lui Charles Finney. Nash pregătea prin rugăciune zonele și inimile oamenilor, ca atunci când Finney va predica Evanghelia, mulțimi de oameni să se întoarcă la Dumnezeu. Slujirea și impactul lui Nash au fost atât de mari, încât trezirea spirituală de la începutul secolului al XIX-lea îi este atribuită și lui (vezi articolul la: dwoj.org).

Concluzii

Evanghelizarea rămâne cea mai mare provocare pentru fiecare creștin și pentru fiecare biserică. Evanghelizarea este instrumentul pe care Dumnezeu ni l-a dat ca să cucerim lumea pentru El. Evanghelizarea trebuie făcută, chiar dacă nu vedem rezultate imediate. A împlini *Marea Trinitere* înseamnă a rămâne fideli Cuvântului lui Dumnezeu: pentru a vedea puterea Cuvântului lui Dumnezeu, trebuie să proclamăm cuvântul, iar Duhul Sfânt va atinge inimile oamenilor. Chiar dacă lucrarea de evanghelizare este în continuă desfășurare zilnic pe glob, este nevoie de mai multă implicare din partea fiecărui credincios. Cu cât vom investi resurse spirituale, financiare și umane în evanghelizare, cu atât vom vedea mai multe rezultate spre slava lui Dumnezeu.

Bibliografie

- ***Dicționar Biblic (1995). Oradea: Cartea Creștină.
- ***Dicționar grec-român (1999). București: Societatea Biblică Interconfesională din România.
- Bakke R (2006) O perspectivă biblică asupra misiunii urbane. Iași: Adoramus.
- Bonnke R (2008) Timpul este pe sfârșit. Oradea: Casa Cărții.
- Burgess SM, Van Der Maas EM (2003) The International Dictionary of Pentecostal and Charismatic Movements. Grand Rapids, MI: Zondervan.
- Calendar de rugăciune (2017). Beclean: Holy Fire Ministries.
- Cole N (2011) Biserica 3.0. Cluj-Napoca: Aqua Forte.
- Dye C (2012) Câștigarea celor pierduți. Medgidia: Succeed Publishing.
- Hywel-Davies J (1999) Un om, o sfântă pasiune. Oradea: Life Publishers.
- Packer JI (2010) Vreau să înțeleg evanghelizarea și suveranitatea lui Dumnezeu. Cluj-Napoca: Logos.
- Parshall P (2008) Evanghelizarea Musulmanilor. Oradea: Life Publishers.
- Pirola N (2005) Slujitori și trimiși. Cluj-Napoca: Aqua Forte.
- Pop F (2020) Evanghelizarea, modul meu de viață. 33 de experiențe din misiune. Beclean: Holy Fire Press.
- Silvoso E (2018) Rugăciunea de evanghelizare. Timișoara: Alfa & Omega.
- Underwood BE (1996) 16 Principii nou-testamentale pentru evanghelizarea lumii. Oradea: Societatea Penticostală de Misiune din România.

Surse internet

- Daily Words of Jesus (8 Martie 2022), <https://dwoj.org/daniel-nash-the-great-charles-finneys-intercessor/>. Accesat în 06.06.2023.
- EOTE Ministries (2020), <https://eote.org/1040window/>. Accesat în 07.06.2023.
- GFA Mission (05.09.2007), <https://gfamissions.org/baron-justinian-von-welz/>. Accesat în 07.06.2023.
- Global Commission Partners (2015), <https://www.globalcp.org/statistics>. Accesat în 07.06.2023.
- Kolenda D (2019), <https://www.cfan.eu/reinhard-bonnke/>. Accesat în 07.06.2023.
- Magna Gratia (12 Mai 2023), <https://www.magnagratia.org/articole/veh24-art3/>. Accesat în 05.06.2023.
- Sister Mccook, Assured Faith (18 Iunie 2022), <https://assuredfaith.com/methods-of-evangelism/>. Accesat în 08.06.2023.
- The Conversation (08.02.2019), <https://theconversation.com/what-is-the-great-commission-and-why-is-it-so-controversial111138>. Accesat în 07.06.2023.

- The Lausanne Movement (2017), <https://lausanne.org/content/lga/2017-05/finishing-the-remaining-29-of-world-evangelization>. Accesat în 07.06.2023.
- Tony Cauchi (2002), https://www.revival-library.org/revival_heroes/20th_century/jeffreys_george.shtml. Accesat în 07.06.2023.
- USA Today News (2018), <https://eu.usatoday.com/story/news/nation/2018/02/21/billy-graham-crusades-how-evangelists-reached-millions/858165001/>. Accesat în 07.06.2023.